

A Fővárosi Ítéltábla a B. Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a dr. I. K. Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2020. január 9-én kelt 26.G.40.211/2019/24. számú ítéletével szemben a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 84.800 (nyolcvannégyezer-nyolcszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes és az alperesi jogelőd, az ... Zrt. 2008. február 17. napján ... szerződésszámon „Kölcsönszerződés és opciós szerződés (magánszemély javára)” megnevezésű szerződést kötött. A hitelező az alperesi jogelőd, az adós a felperes volt. A kölcsön lényeges feltételei 5. pont címszó alatt a kölcsön jellegeként fix törlesztésű deviza alapú kölcsön, a kölcsön céljaként gépjármű megvásárlás került feltüntetésre. Az önrészt 20,12 %-ban, azaz 800.000 forintban, a kölcsönösszegét 3.176.000 forintban határozták meg. A fizetési gyakoriságot 1 hónapban rögzítették. A folyósítási díjat 0 forintban, a törlesztő részletek számát 120 hónapban határozták meg (rögzítették, hogy fix törlesztésű deviza alapú kölcsön esetén változhat). A devizanemként a CHF-t rögzítették. A THM-et 9,38 %-ban, az ügyleti kamatot 8,29 %-ban határozták meg.
- [2] A szerződés IV.3. pontjában rögzítették, hogy az adós a szerződés aláírásával tudomásul veszi a hitelező alábbi figyelemfelhívó tájékoztatását: A Ft-tól eltérő devizanemben történő kölcsönfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamat kockázat tudatos felvállalását jelenti a kölcsön devizanemétől függően a kölcsön teljes, vagy adott esetben részleges futam idejére vonatkozóan. Erre tekintettel a hitelező a szerződéssel kapcsolatban az alábbi piac által indukált kockázatokra hívja fel az adós figyelmét: A kölcsön futamideje alatt árfolyam elmozdulások a nemzetközi pénzüi piacok és a Ft piaci helyzete változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyamváltozás hatására változhat kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet, mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészletek forintban számított összege, illetve fix törlesztésű deviza alapú kölcsön esetén a kölcsön futamideje. További kockázatot jelent változó kamatozású kölcsönkonstrukciók esetében, hogy a deviza árfolyam változásától függetlenül, a kölcsön devizanemére irányadó nemzetközi

pénzpiaci kamatok is változhatnak, és a változás akár a Ft kamatok változásával ellentétes irányú is lehet függetlenül a kölcsön devizanemére irányadó nemzetközi pénzpiaci kamatok is változhatnak, és a változás akár a Ft kamatok változásával ellentétes irányú is lehet. Kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztőrészletek összegét, illetve fix törlesztésű deviza alapú kölcsön esetén a kölcsön futamidejét. Ugyanakkor az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a Ft-ban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti.

- [3] A szerződésben a felek rögzítették, hogy megállapodnak, hogy a szerződés hatályba lépése esetén a szerződés megkötésének időpontjában hatályos Általános Szerződési Feltételek, valamint a Hitelező Üzletszabályzata a szerződés tartalmává válnak, és a felek közötti jogviszonyra irányadóak lesznek. A felek megállapodtak, hogy jogviszonyukra elsődlegesen a szerződés, másodlagosan az Általános Szerződési Feltételek, harmadlagosan az Üzletszabályzat rendelkezései az irányadóak. Az adós a szerződés aláírásával elismerte, hogy az Általános Szerződési Feltételeket, valamint az Üzletszabályzatot elolvasta, megértette, s azok egy példányát átvette.
- [4] A szerződéskötés időpontjában hatályos alperesi Általános Szerződési Feltételek gépjármű finanszírozási kölcsönszerződéshez és opciós szerződéshez okirat (továbbiakban: ÁSZF) III.1.1. pontja általános definíciókat tartalmaz.
Tőke: megegyezik az adós által igényelt kölcsön összegével.
Kamat: a kölcsönszerződés ügyleti kamata és ezen felül a késedelmi kamat.
Írányadó kamatláb: Az Ügyleti kamat kiszámításánál használt, százalékban megadott tétel. Az Írányadó kamatláb minden hónapban a Bázis kamat esedékesség napján érvényben lévő Euro alapú kölcsön esetén 1 hónapos EURIBOR, CHF (svájci frank) alapú kölcsön esetén 1 hónapos CHFLIBOR kamatláb érték, amely mindig a következő esedékességi időszakra érvényes. Ha a kölcsönszerződés hatálybalépésének időpontja azonos az Írányadó kamatláb fent megjelölt változási időpontjával, ebben az esetben az előző időszakra érvényes Írányadó kamatláb kerül figyelembe vételre. Az Írányadó kamatláb havonta változhat. Az Ügyleti kamat kiszámítása során a kamatszámítási időszakba beleeső valamennyi Írányadó kamatlábváltozás figyelembe vételre kerül.
Bázis árfolyam: A refinanszírozó hitelintézet által a kölcsön alapjául szolgáló devizára vonatkozóan meghirdetett a kölcsön folyósításának; napján érvényben lévő deviza vételi árfolyam 2,50%-kal csökkentett értéke. A bázis árfolyam a kölcsönszerződés tartama alatt változatlan. Amennyiben a teljes hiteldíj mutatónak a kölcsönszerződés megkötésekor mértéke 0%, a bázis árfolyam a refinanszírozó hitelintézet által a kölcsön alapjául szolgáló devizára vonatkozóan meghirdetett a kölcsön folyósításának napján érvényben lévő deviza eladási árfolyam.
- [5] Az ÁSZF III.7.2. pontja értelmében fix törlesztésű deviza alapú kölcsön esetén az adós ugyan viseli a kölcsön alapjául szolgáló deviza árfolyamváltozásából, illetve az irányadó kamatláb változásából fakadó kockázatot, azonban az ezekből származó fizetési különbözet nem a törlesztőrészletekben kerül elszámolásra, hanem a kölcsönszerződés futamidejének végén az alábbiak szerint, kivéve a III.8. pontban meghatározott esetet.
Az ÁSZF III.7.2.1. pontja szerint a hitelező a jóváhagyási értesítőben meghatározott utolsó havi törlesztő részlet esedékességét követő 15 napon belül értesítőt küld az adósnak. Az értesítőben feltüntetésre kerül az adós esedékes fix devizás korrekciójának egyenlege az egyes változó kamat részek kiszámítása során alkalmazott árfolyamok és kamatlábak összege.
Az ÁSZF III.7.2.2. pontja szerint amennyiben a korrekciós értesítőben megállapított fix devizás korrekció összege negatív vagy nulla, úgy a hitelező a kölcsönszerződést lezárja és az I.10.4. pont szerint jár el. Amennyiben a fix devizás korrekció összege negatív, úgy annak összegét a hitelező

legfeljebb a kölcsönszerződés futamideje alatt részére megfizetett ügyleti kamat mértékének összegéig visszafizeti az adósnak.

Az ÁSZF III.7.2.3. pontja rendelkezést tartalmaz arról, amennyiben a fix devizás korrekció összege pozitív. E körben a III.7.2.3.1. pont arra vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amennyiben a fix devizás korrekció pozitív egyenlege legfeljebb 20%-kal haladja meg a jóváhagyási értesítőben szereplő ütemezés szerinti utolsó törlesztő részlet összegét.

Az ÁSZF III.7.2.3.2. pont arra vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amennyiben a fix devizás korrekció pozitív egyenlege több mint 20 %-kal meghaladja a jóváhagyási értesítőben szereplő ütemezés szerinti utolsó törlesztő részlet összegét.

[6] Az ÁSZF III.1.3. pontja a fix törlesztésű deviza alapú kölcsönre vonatkozó definíciókat tartalmazza. Ügyleti kamat: a kölcsönszerződésben meghatározott kamat, amelyet az adós a tőke részen felül köteles megfizetni a fizetési értesítő alapján a hitelezőnek. Az ügyleti kamat csak az alapkamatot tartalmazza, a futamidő végén kiterhelésre kerülő változó kamatot nem.

Alap kamatrész: az induló irányadó kamatláb és a kamatfelár alapján meghatározott, a kölcsönszerződés megkötésekor rögzített összegű kamatrész.

Változó kamatrész: irányadó kamatláb változásához kötött kamatrész + forint és a kölcsön alapjául szolgáló deviza árfolyamváltozásához kötött kamatrész + az előző részlet továbbvitt kamata + forint kamat. A futamidő alatt felhalmozódott változó kamat a kölcsönszerződésben meghatározott futamidő végén kerül kiterhelésre. Az ügyleti kamat, valamint az ügyleti kamatláb mértéke nem lehet kisebb, mint nulla. A változó kamatrész összege az első törlesztési esedékesség esetén 0 forint. Továbbvitt kamat: az egyes az egyes időszaki törlesztések alapján kiszámított változó kamatrészek forint kamatláb alapján számított kamatokkal növelt összege. A továbbvitt kamat teljes összege az eredeti futamidő lejárta után kerül érvényesítésre, mindaddig, amíg a továbbvitt kamat összege el nem éri a folyósított kölcsöntőke 15 százalékát.

Fix devizás korrekció: a szerződés eredeti futamidejének lejártát követően az utolsó törlesztő részlet megfizetését figyelembe véve fennálló továbbvitt kamat, az utolsó törlesztő részlethez kapcsolódó változó kamatrész és az ezen tételekre a forint kamatlábbal felszámított kamat összege.

Az ÁSZF III.2.2. pontja a fix törlesztésű deviza alapú kölcsön törlesztő részleteinek számítási módját tartalmazza.

[7] A felperes megváltoztatott keresetében a szerződés 5. pontja „devizanem CHF”, IV.3. pontja és az ÁSZF III.7.2. pontja érvénytelenségének a megállapítását kérte, elsődlegesen a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdése alapján. A jogkövetkezmény tekintetében az árfolyamkülönbözet figyelmen kívül hagyásával kérte annak megállapítását, hogy alperes felé 1.060.279 forint tartozása van.

Hivatkozott arra, hogy a fenti szerződési feltételek egyike sem kockázatfeltáró nyilatkozat, ezekből nem állapítható meg a jogszabályban és a 2/2014. PJE-ben előírt tájékoztatási kötelezettség. A fenti szerződési feltételek tisztességtelenek azért is, mert ezen értelmezhetetlen szerződési feltételek alapján terhelte ki alperes az árfolyam-különbözetet, mely rendelkezés nem világos, nem érhető. Az árfolyam-különbözet eltorzítja a szerződéses egyensúlyt alperes javára. Alperes sem a szerződéskötést megelőzően, sem azt követően a szerződésben nem tájékoztatta a jogügylet kockázatáról, így őt nem lehet árfolyamkülönbözet megfizetésére kötelezni. Utalt a 93/13 EK Irányelv 6. cikk (1) és (2) bekezdésére, az Európai Bíróság 6/64. döntésére a 2008/48 EK irányelvben és a Kúria 2/2014. PJE határozatában foglaltakra. Hivatkozott arra is, hogy nem lehet nyomon követni az ÁSZF-ből, hogy milyen törlesztőrészletet terhel a IV.3. pontban történő tájékoztatási kötelezettség alapján az árfolyamkülönbözet, milyen mértékű árfolyamváltozásra kell és lehet számítani. Az alperes felszámított az árfolyamváltozás után is kamatot, amelyre semmilyen

szolgáltatást nem nyújtott. Hivatkozott arra, hogy nem lehet azt megállapítani, hogy milyen szolgáltatásokért fizetendő ellenszolgáltatást terhel meg alperes árfolyamkülönbözettel. Az alperes felszámol 8,29 % ügyleti alapkamatot, amiben a szerződésük megkötésekor megállapodtak, ez változó mértékű. Ezen felül alperes az ÁSZF III.1.3. és 2.2. pontja alapján további változó kamatrész összefoglaló néven különböző jogcímenen további kamatkövetelést is érvényesít. Ilyen változó kamatrész jogcímen alperes kitermelt úgynevezett irányadó kamatláb változásához kötött kamatrészt - árfolyamváltozáshoz kötött kamatrészt - és továbbvitt kamatrészt, valamint forint kamatot. Hivatkozott arra továbbá, hogy alperes nem igazolta, hogy neki kellő időben nemcsak aláírásra, hanem figyelmes áttekintésre és elvitelre is átadta a külön íven szerkesztett kockázatfeltáró nyilatkozatot, és azt sem, hogy ilyen egyáltalán készült volna a szerződés megkötésekor, vagy azt megelőzően. Hivatkozott arra, hogy a jelen ügyben a bíróságnak azt kell megvizsgálni, hogy ha érvényes is az egyedi szerződés IV.3. pontja, a szerződések összes feltételéből megállapítható-e, hogy árfolyamkülönbözet megfizetésére folyamatosan emelkedő, az úgynevezett változó kamat jogcímen köteles. Állította, hogy a IV.3. pont tisztességtelenségét csak az ÁSZF III.1.3. pont és III.2.2. pontok alapján kell és lehet megvizsgálni. Keresetében ennek a változó kamatrészként kiterhelt, bűjtatott árfolyamkülönbözetnek a IV.3. pont alapján felszámított tisztességtelenségére hivatkozik.

- [8] Alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását, valamint a perrel felmerült költségei megtérítését kérte. Előadta, hogy a kölcsönszerződés IV.3. pontja tartalmazza az úgynevezett kockázatfeltáró nyilatkozatot. Az abban szereplő tájékoztatással a szerződés aláírását megelőzően, annak felperes által történő elolvasásakor világos és érthető módon hívta fel felperes figyelmét az árfolyammozgás lehetséges veszélyeire és az árfolyam elmozdulásának, a tőkére és a törlesztőrészletekre gyakorolható felperest terhelő korlátok nélküli hatásaira, amely figyelmeztetést a felperes a szerződés aláírásával tudomásul vette és elfogadta. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés IV.3. pontja, mint Általános Szerződési Feltétel a Ptk. 205/A. § (1) bekezdése szerint egyedileg megtárgyalásra nem került, de felperes a szerződés ezen rendelkezését is a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján a szerződés aláírásával kifejezetten elfogadta, s ezáltal ez a szerződés részévé vált. Vitatta, hogy a kölcsönszerződés IV.3. pontja tisztességtelen lenne, mert a IV.3. pont az árfolyamkockázatra történő figyelem felhívás, mely a Ptk. 209. § (4) bekezdése és a Kúria 2/2014. PJE határozat 1. pontja szerint a főszolgáltatás meghatározásának része, mely egyben egy figyelemfelhívás az ügyleti kockázat tekintetében, ez pedig nem lehet tisztességtelen. A rendelkezés világos és érthető. Hivatkozott arra is, hogy a figyelemfelhívás a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul nem a felperes hátrányára állapította meg. A szerződéses rendelkezés nem tér el a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződés kockázatfeltárása megfelelt a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésének, valamint a Ptk. 200. § és 209. §-ainak, ezért a szerződés nem semmis. Közvetlenül a szerződés aláírását megelőzően is a felperesnek korlátlan idő állt a rendelkezésére a szerződés tervezetének, ezen belül a kockázatfeltárást is tartalmazó IV.3. pontjának a megismerésére.

Álláspontja szerint az ÁSZF III.1.1., 1.3. és 2.2. pontjai tartalmazzák a havi törlesztőrészletek kiszámításának módját és képletét. Ezen rendelkezésekből megállapítható, hogy a felperes által havonta fizetendő törlesztőrészlet tőkerészből és ügyleti kamatból, az ügyleti kamat alap kamatrészből áll. A bázis árfolyam a szerződés megkötésekor 159,40275 volt, és a szerződés futamideje során sem változott. A forint kamat mértéke BUBOR + 4 % hivatalos érték.

A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy a kölcsönszerződés I.5. pontjában, valamint a jóváhagyási értesítőben megjelölt tőke, valamint 8,29 % -os mértékű ügyleti kamat mértékben állapodtak meg. Az ügyleti kamat egy állandó kamatrészből áll, melyben a felek szintén megállapodtak. A változó kamat a szerződés futamideje során változhat és a szerződés lejártakor a

továbbvitt kamat néven válik esedékessé. Mindezekből bizonyított tény, hogy az ÁSZF III.2.2. pontja alapján a havi törlesztőrészlet, ezen felül az ügyleti kamat változó kamatának a részét képező irányadó kamatláb változásából eredő kamat, árfolyamváltozásból eredő kamat és forint kamat, valamint a továbbvitt kamat egyértelműen levezethetők a számításból. Vitatta, hogy felperes, amennyiben elolvasta a szerződést, ne lett volna ismertében annak, hogy az árfolyamváltozás a kamatban került kiterhelésre a terhére, mert az ÁSZF már hivatkozott III.1.3. és 2.2. pontjai így rendelkeznek.

A C/227-18. számú EUB ítélet kapcsán előadta, hogy a kölcsönszerződés IV.3. pontjában foglalt kockázatteltérítés felső korlátot nem jelöl meg, azt tartalmazza, hogy az elmozdulás jelentős lehet. Vitatta azt a felperesi előadást, hogy a tájékoztatás csak akkor lehet tisztességes, ha számításokat tartalmaz, ilyen megállapítása a Kúriának nincs.

- [9] Az elsőfokú bíróság a 2020. január 9-én kelt 26.G.40.211/2019/24. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 38.100 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket. Rögzítette, a perben nem volt vitatott, ekként a Pp. 163. § (2) bekezdésében foglaltak szerint további bizonyítást nem igényelt, hogy a felperes és az alperesi jogelőd egymással 2008. február 17. napján kölcsön- és opciós szerződést magánszemély javára megnevezésű, valamint opciós adásvételi szerződést kötött, a kölcsön- és opciós szerződés fix törlesztésű deviza alapú volt, a hitelező a fenti szerződésben rögzített összeget a felperes részére folyósította, a felperes a szerződésből eredő visszafizetési kötelezettségének részben tett eleget. A Ptk. 209/A. §-ában, 209. § (1), (4)-(5) bekezdésében, 205. § (1) bekezdésében, 205/A. § (1) bekezdésében, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996.évi CXII. tv. (a Hpt.) 203. § (1)-(2), (6)-(7) bekezdésében foglaltak idézését követően utalt arra, hogy alperes előadásával szemben a felperes által is hivatkozott rendelkezések általános szerződési feltételnek minősülnek. Ebből kifolyólag a Ptk. 209. §-a alapján megtámadhatóak, ezért a fentiek szerint felperes jogosult volt az általa hivatkozott tisztességtelen szerződési feltételek megtámadására. E körben nem a Ptk. 236. § (1)-(2) bekezdését kellett alkalmazni, így felperes jogosult igénye érvényesítésére az erre nyitva álló 1 éves határidőn túl is.

Utalt a Kúria 6/2013. PJE döntése rendelkező részének 3. pontjában, a 2/2014. PJE határozat 1. pontjára, III.1. pontjában foglaltakra. A fentiek figyelembevételével a Ptk. 209. § (4) bekezdése akként értelmezendő, hogy az ilyen rendelkezés tisztességtelensége vizsgálható és megállapítható, hogy ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára, annak tartalma szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra - nem volt világos, nem volt érthető. A fentiek szerint vizsgálnia kellett a főszoolgáltatás körébe eső, az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét.

Nem volt vitatott, hogy az egyedi kölcsönszerződés harmadik lapjának alsó részében az adós felperes kijelentette, hogy a kölcsönszerződésben és az Üzletszabályzatban foglalt rendelkezéseket elolvasta, megértette, azok egy példányát átvette. Maga felperes személyes nyilatkozatakor is elismerte, hogy az ÁSZF egy példányát is átvette. Az alperes által mind az egyedi kölcsönszerződés első lapján, mind a harmadik lapján aláírásával ellátott szerződésből kitűnően az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást a felperes megkapta, az magába az egyedi kölcsönszerződésbe került beillesztésre. Annak tartalma beazonosítható, meghatározott, annak tartalmával az alperes igazolta, hogy a tájékoztatás mikor történt, mire terjedt ki és milyen terjedelmű volt. Abban alperes világosan és érthető módon felhívta a felperes figyelmét az árfolyammozgás lehetséges veszélyeire és az árfolyam elmozdulásnak a tőkére és a havi törlesztőrészletekre gyakorolható, felperest terhelő korlátok nélküli hatásaira, mely figyelmeztetést a felperes a szerződés aláírásával tudomásul vett és elfogadott, vállalt. A felperes személyes előadásakor maga is akként nyilatkozott, hogy jelen perbeli jogviszonyt megelőzően is deviza alapú

gépjármű finanszírozásra irányuló szerződése volt. Felperes ekként tudhatott a deviza alapú szerződések árfolyammozgásáról és annak hatásairól. A felperes hivatkozásával szemben a szerződés IV.3. pontjában foglalt kockázatfeltárás felső korlátot nem jelöl meg. A tájékoztatás megfelelt az EUB C-186/16. számú ítélete rendelkező része 2. pontjában, a C-227/18. szám alatti ítélete 1. pontjában és C-51/17. számú ügyben hozott határozatában foglaltaknak is.

A felperes indítványára meghallgatott **V. D.** tanú akként nyilatkozott, hogy a gépjármű kereskedés és a felperes között előszerződés jött létre, az előszerződésen feltüntetésre került az ügyintéző személye. Utalt arra, hogy a cég időközben megszűnt, így ezzel az okirattal ő - mint volt cégvezető - maga nem rendelkezik. A konkrét ügyletkötésben nem vett részt, az ügyletkötő nevét a szerződésen szereplő „Sz” betűből felidézni nem tudta. A szintén kihallgatott **F. Zs. M.** tanú a szerződéskötésre, illetőleg a felperesre nem emlékezett. Előadása szerint a pecséten az ő aláírása szerepel, a hitelügyintézésben nem vett részt, azt tanúsította, hogy a felek előtte írták alá a szerződést. A felperes akként nyilatkozott, hogy az előszerződést becsatolni nem tudja. E körben további bizonyítási indítványa nem volt, további tanú meghallgatását nem indítványozta. Mindezekre figyelemmel a felperes hivatkozásával szemben nem lehetett azt megállapítani, hogy felperes az ügyintézőtől a leírt tájékoztatótól eltérő, esetleg az árfolyam korlátozott voltára vonatkozó, illetőleg arra utaló tájékoztatást kapott volna. Mindezek alapján alaptalan a felperes hivatkozása, mely szerint alperes az őt terhelő, a konkrét egyedi szerződésre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget és nem mérhette fel fogyasztóként előzetesen pénzügyi döntése, gazdasági következményeit, annak kockázatát nem vehette figyelembe, és, hogy ezen tájékoztató elmaradása miatt nem hozhatta meg ésszerű pénzügyi, gazdasági döntését. Az alperesi kockázatfeltárás esetében megvalósult az a 6/2013. PJE határozat indokolása III.3. pontjában írtak szerinti feltétel, mely szerint az ügyfél által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre. A tájékoztatás kiterjedt az árfolyam változásának a lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztő részletekre. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára. Az alperes előadásával egyezően a kölcsönszerződés a fentiek szerinti rendelkezést tartalmazott. Az alperes hivatkozásával egyezően rögzítette, hogy a szerződéses rendelkezés, illetőleg az Üzletszabályzat, valamint az Általános Szerződési Feltétel rendelkezései világosak és érthetőek voltak. Utalt a 93/13. EUB irányelv 3. cikk (1) bekezdésében foglaltakra.

Az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás megtörténtét az alperes bizonyította, ezáltal a becsatolt okiratok alapján az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztató megtörténtét állapította meg. Így nem érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, mely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Utalt arra, hogy felperes ezen szerződéses rendelkezést a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján a szerződés aláírásával kifejezetten elfogadta és ezáltal ez a szerződés részévé vált. Ez a figyelemfelhívás az alperes szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megsértésével nem egyoldalúan és indokolatlanul állapította meg a felperes hátrányára. Ez a rendelkezés világos és érthető volt és a főszolgáltatás meghatározásának része, mely egyben egy figyelemfelhívás volt az ügylet kockázatai tekintetében. Ez a kockázat feltárás megfelelt a Ptk. 200. § és 209. § -ban foglaltaknak, ezért a szerződés ez okból sem semmis, felperes keresete ez okból is alaptalan. Nem nyert bizonyítást a fentiek szerint az írásbeli tájékoztatáshoz képest eltérő, a korlátozott kockázatra vonatkozó szóbeli tájékoztatás sem.

Rámutatott, hogy a tisztességtelenség vizsgálata és megállapíthatósága szempontjából irreleváns az árfolyamkülönbözetként és más jogcímen kitermelt összegek kimutatása.

Tévesnek ítélte a felperes az árfolyamkülönbözet és kamat kiterhelésével kapcsolatos érvelését. Jelen esetben az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás alakilag és tartalmilag is megfelelő volt, ez a körülmény ekként sem az egyedi szerződés IV.3. pontja, sem az ÁSZF III.7.2. pontja tisztességtelensége vizsgálata során nem vizsgálandó és a jogalap hiánya miatt a bíróságnak a

tisztességtelenség megállapítására irányuló kereset vonatkozásában nem volt módja, a felperes által viselt terhek egymáshoz képesti összege aránya megállapításának vizsgálatára. Utal arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget nem észlelt hivatalból a szerződés egyes kikötései vagy egésze vonatkozásában sem. A jogalap hiánya és a fentebb kifejtettek miatti irrelevanciája okán mellőzte a felperes árfolyamkülönbözet kimutatására vonatkozó bizonyítási indítványa teljesítését.

A perköltség mértékéről a Pp. 78. §-ában foglaltak szerint határozott.

- [10] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítéletet megváltoztatását és közbenső ítélettel a szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte, melyre tekintettel megilleti az a jog, hogy nem kell árfolyam-különbözetet fizetnie. Ezt meghaladóan a Kúria módszertanának megfelelő elszámolás érdekében az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Másodlagosan - feltáratlanság okán - az ítéletet hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (1) bekezdés sérelmével hozta meg az ítéletet, mert nem bírálta el a kereseti kérelmeket és annak mellőzését sem indokolta.

Az elsőfokú bíróság a saját nyelvtani értelmezése alapján vizsgálta a szerződés IV.3. pontját, azonban e körben a szerződéskötés körülményeit nem tárta fel. Az ítélet megsértette a Pp. 164. § (4) bekezdését és a Pp. 3. § (3) bekezdését.

Az alperes az ÁSZF III.2.1. pontja alapján további változó kamat összefoglaló néven különböző jogcímenek további kamatkövetelést is érvényesít. Ezek kreált jogcímek, bújtatott elnevezések, amelyek alapján alperes kiterheli az árfolyam-különbözetet és amelyre adott IV.3. pontban meghatározott tájékoztatás nem világos és nem érthető. Vitatta, hogy a keresettel támadott szerződési kikötések tisztességtelenségének vizsgálata fogalmilag kizárt azon okból, hogy nem rendelkezik a peres felek szerződésbeli jogairól, kötelezettségeiről. A szerződés devizanem: svájci frank, a szerződés IV.3. pont és az ÁSZF III.7.2., III.1.1., III.1.2. és III.2.1. pontja a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg. Hivatkozott arra, hogy a 2/2014. PJE 1. pontja ellenére, az elsőfokú bíróság alaptalanul megvonta tőle a szabad bizonyítási eljáráshoz való jogát. A szerződés IV.3. pontja első olvasatra - alakilag - megfelel a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésének, azonban tartalmilag nem elégíti ki az alperestől, mint professzionális pénzügyi intézménytől elvárható tájékoztatással szemben támasztott tartalmi követelményeket, ezért nem átlátható, nem érthető a számára. A szerződés IV.3. pontjában meghatározott fokozott kockázattól eltérően a gépjármű-kereskedés ellentétes tájékoztatást adott, amikor arról tájékoztatta, hogy az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, így az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. Hivatkozott arra is, hogy a szerződés IV.3. pontja a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdése szerint tisztességtelen. Az ítéletben elbírált szerződés IV.3. pontja, de az el sem bírált devizanem: svájci frank, az ÁSZF III. 7.2., III.1.1., III.1.2 és a III.2.1. pontja a C-51/2017. EUB ítéletben írt feltételeknek nem felel meg. Nem tartalmazza ez az okirat azt, hogy a forint súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztő-részletekre gyakorolt hatását. Nem tartalmazza azt sem, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat a szerződés teljesítése. Nem kellő időben kapta meg a szerződést, így nem volt arra lehetősége, hogy alaposan át tudja értékelni a kockázatokat. Képtelen volt felismerni, hogy a forint leértékelődése milyen gazdasági következményekkel jár a pénzügyi kötelezettségei teljesíthetősége tekintetében.

- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Utalt arra, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során a kereseti kérelmét kétszer megváltoztatta és a második, 2018. december 8-án kelt keresetváltoztatásában kereseti kérelmének ténybeli és jogi alapját a perbeli ÁSZF III.1.1. III.1.3. és III.2.2. pontjaira is kiterjesztette, mely keresetváltoztatás a Pp. 146/A. § (1) bekezdésének 30 napos időbeli korlátjába ütközött, tekintettel arra a tényre, hogy érdemi ellenkérelmét az elsőfokú eljárás során a 2017.

október 10-én kelt beadványában terjesztette elő. Ennek tényét az elsőfokú eljárás során kifogásolta. A felperes ezt követően előterjesztett, 2019. szeptember 1. napján kelt IV. számú perbeli nyilatkozata a fenti jogellenes keresetváltoztatással érintett hatálytalan hivatkozásokat már nem tartalmazta. Vitatta, hogy a felperes fellebbezésében miként, mely jogalapon hivatkozhat az elsőfokú eljárás során hatálytalanul előterjesztett keresetváltoztatásában foglaltakra, mint olyan tényre és körülményre, melyet az elsőfokú bíróság - egyébként helyállóan - nem bírált el. Felperes joghatályosan jelen másodfokú eljárásban sem hivatkozhat az ÁSZF III.1.1. III.1.3. és III.2.2. pontjainak tisztességtelenségére.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megfelel a Pp. 231. § (1) bekezdésének, mert az ítéletből egyértelműen megállapítható, hogy az elsődleges kereseti kérelem elutasítására azért került sor, mert a kölcsönszerződés IV.3. pontjában foglalt kamat- és árfolyamkockázatról szóló írásbeli tájékoztatás (kockázatteltérítés) megfelelt a szerződéskötéskor hatályos Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak, a Kúria 6/2013. és 2/2014. számú PJE határozataiban foglaltaknak, eleget tesz az EUB C-26/13. számú, a C-186/16. számú, a C-227/18. számú, a C-51/17. számú határozataiban foglaltaknak, világos és érthető, ezért nem semmis. A másodlagos kereseti kérelem elutasítására pedig azért került sor, mert a kölcsönszerződés IV.3. pontjában foglalt kamat- és árfolyamkockázatról szóló írásbeli tájékoztatás (kockázatteltérítés) az ítéletben kifejtett indokok alapján megfelelt a Ptk. 200. § és 209. § rendelkezéseinek, ezért nem tisztességtelen, evégből sem semmis.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében fenti okfejtésből helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által hivatkozott ÁSZF további pontjai nem bírnak relevanciával a perbeli szerződés kockázatteltérítés nem világos és érthető mivoltára alapozott kereseti kérelem kapcsán, mert a perbeli világos és érthető kockázatteltérítést a kölcsönszerződés I.5. és IV.3. pontjai tartalmazzák, ezért az egyébként fogalom meghatározásokat és képleteket tartalmazó ÁSZF III.1.1. és 1.2. pontjainak, valamint a képleteket tartalmazó ÁSZF III.2.1. pontjainak a kockázatteltérítés semmissége és tisztességtelensége körében, a kereseti kérelem jogalapja körében semmilyen relevanciája nincsen.

Az ítéletből egyértelműen következik, hogy a szerződésben foglalt kockázatteltérítés világos és érthető, nem tisztességtelen és nem semmis a kereseti kérelem által állított okokból. Ezen túl pedig az elsőfokú bíróság nem dönthetett a kereseti kérelem ténybeli és jogalapjához egyáltalán nem kapcsolódó, de a felperes által mégis hivatkozott, tartalmában a kereseti kérelem jogalapját nem bizonyító irreleváns szerződési pontok vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a kereset jogalapja megdőlt, az összecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróságot a kereseti kérelem összecszerűségének vizsgálata sem kötötte, az szükségtelen volt.

Az ítélet eleget tett a Pp. 164. § (4) bekezdésének és a Pp. 3. § (3) bekezdésének, a felperes fellebbezése e körben is megalapozatlan.

Felperes fellebbezési kérelmében az ÁSZF III.1.2. és III.2.1. pontjaira hivatkozik, de ezen szerződési pontok a változó törlesztésű deviza alapú szerződésekre vonatkoznak, jelen perbeli szerződés azonban fix törlesztésű deviza alapú szerződés, a szerződési pont tehát jelen perbeli jogviszonyra nem vonatkozik. Az ÁSZF III.1.2. pontjára felperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott, ezért ezen szerződési pontokra jelen fellebbezési eljárásban már joghatályosan nem hivatkozhat a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján.

A Pp. 3. § (4) bekezdését idézve, vitatja, hogy az elsőfokú bíróság a szabad bizonyítás jogát megvonta felperestől. Az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el a felperes keresetét, és mellőzte a szükségtelen bizonyítás lefolytatását olyan szerződési pontok vonatkozásában, melyeknek semmi közük nem volt a kereseti kérelemhez és annak jogalapjához. A felperes további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő annak bizonyítására, hogy az írásbelivel ellentétes, vagy azt lerontó tájékoztatást kapott a gépjármű-kereskedőtől, mert a kihallgatott tanúk által tett vallomások ezen felperesi tényállítást nem bizonyították.

Idézve a BDT2013. 2889. számú bírósági határozatot, állította, alaptalan felperesnek azon hivatkozása, mely szerint az írásbeli kockázatfeltárás alapján nem mérhette fel az ügylet gazdasági következményeit, kockázatát. Felperes, amennyiben a kellő körütekintést elmulasztotta a szerződés kockázatait illetően a szerződéskötéskor, a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján saját felróható magatartására nem hivatkozhat, mint olyan okra, amely miatt nem volt tudomása az ügylet kockázatairól. Felperesnek kellő, korlátlan idő állt a rendelkezésére a szerződés megismerésére és áttanulmányozására, azt haza is vihetette, szakértővel meg is nézethette, ennek ellenkezőjére az elsőfokú eljárás során nem merült fel tény vagy körülmény, és felperes e körben nem bizonyította, hogy nem állt a rendelkezésére kellő idő. E körben hivatkozott a BDT.2016. 3457. számú döntésre. Amennyiben felperes számára nem voltak elfogadhatók a szerződés feltételei, vagy álláspontja szerint nem kapott elégséges tájékoztatást, nem lett volna köteles a szerződés aláírására.

A C-51/17. számú EUB által meghozott ítéletre történt felperesi hivatkozás kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság e körben is megvizsgálta és értékelte a perbeli kockázatfeltárást, és megállapította, hogy az megfelel az EUB ítéletében foglaltaknak. A kölcsönszerződés IV.3. pontjára hivatkozva, vitatta, hogy a kockázatfeltárás nem tartalmazta a forint súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének veszélyét, és azt, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat a szerződés teljesítése. Álláspontja szerint felperes kellő időben kapott tájékoztatást az ügylet kockázatairól.

- [12] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.
- [13] A tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése, illetőleg a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése szükségességének hiányában nem indokolt, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.
- [14] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla az érdemi döntéssel és annak jogi indokaival is egyetértett.
- [15] Az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelemről döntött és helyesen mellőzte a Pp. 146/A. § (1) bekezdésében írt határidőn túl előterjesztett, és ezáltal a meg nem engedett keresetváltoztatás elbírálását. A fellebbezés korlátaira (Pp. 235. § (1) bekezdés) figyelemmel az ÁSZF III.1.1., III.1.3. és III.2.2. pontjai tisztességtelenségének vizsgálata a másodfokú eljárás tárgyává sem volt tehető. A felperes az ÁSZF III.1.2. és a III.2.1. pontjai tisztességtelenségére az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott, így azokat jogszerűen a másodfokú eljárásban sem támadhatja.
- [16] A szerződéskötés időpontjában hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) bekezdése szerint lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia.
A (7) bekezdés a) pontja szerint a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre.
- [17] A Ptk. 209. § (5) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.

- [18] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat rögzíti, hogy a deviza alapú hitel, kölcsön és pénzügyi lízingszerződések egyik sajátossága, hogy az adós viseli az árfolyamváltozás hatásait. A forint gyengülés az adós fizetési terheinek növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezheti.
- [19] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat kimondja, a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, ami szerint az árfolyamkockázatot - a kedvező kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, melynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, illetve csak akkor, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára, annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.
- [20] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat alapján a pénzügyi intézményt az árfolyamváltozás kockázatával kapcsolatban terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjed ki az árfolyamváltozás várható irányára, mértékére, valószínűségére.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint elsősorban azokból az okiratokból, illetve azok tartalmából kell kiindulni, amelyeket a felperes akár a szerződéskötéskor, akár azt megelőzően maga is aláírt, vagy annak tartalmát igazolhatóan megismerhette.
- [22] A kölcsönszerződés IV.3. pontja az alperes árfolyamkockázat tartalmára vonatkozó, megfelelő tájékoztatását magába foglalja. Abból ugyanis egyértelműen következtethetett a felperes arra, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag ő viseli, a kockázat a kölcsönszerződés teljes futamideje alatt bekövetkezhetsz, az jelentős mértékű lehet, a kockázat mértéke pontosan nem becsülhető. A tájékoztatás arra is kitér, hogy az árfolyam hatására jelentős mértékben megnövekedhet a tőketartozás és a törlesztőrészletek forintban számított összege, illetve az adott, fix törlesztésű kölcsön esetén a futamidő. Külön kitér ez a tájékoztatás arra is, hogy változó kamatozású kölcsön konstrukció során további kockázatot jelentenek a kölcsön devizanemére irányadó nemzetközi pénzpiaci kamatok változása is. A kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztőrészletek összegét, illetve fix törlesztésű deviza alapú kölcsön esetén a kölcsön futamidejét. Felhívja a figyelmet az adósságterhek kumulatív növekedésének lehetőségére is. Ennek alapján a felperesnek fel kellett tudnia mérni, hogy melyek lehetnek az árfolyamváltozásnak a szerződésben vállalt pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményei. Az adott tájékoztatás alapján a felperes nem gondolhatta alappal, hogy az árfolyamkockázat nem valós, azt sem feltételezhette, hogy a kockázat őt csak korlátozott mértékben terheli, erre utaló tájékoztatás, és egyéb körülmény hiányában. Az árfolyamváltozás majdan bekövetkező mértékének megbecsülésére nem kellett kiterjednie a tájékoztatásnak, abból mindössze azt kellett a fogyasztónak felismernie, hogy az felső határ nélküli lehet, ami az adott megfogalmazásból egyértelműen kitűnik.
- [23] A fentiek alapján a keresettel támadott szerződéses feltételek a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítik.

- [24] A felperes az elsőfokú eljárás során bizonyíthatta volna azt a fellebbezési állítását, hogy az alperes nevében eljáró gépjármű kereskedés olyan tájékoztatást adott, amely elbagatellizálta az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot. A felperes személyes meghallgatása során előadottak szerint a felperes a szerződést és az ÁSZF-t a szerződés aláírása előtt megkapta, elolvasta. Nyilatkozata alapján korábban is kötött már CHF alapú kölcsönszerződést, ezért döntött perbeli esetben is emellett. Mindezek alapján tisztában kellett lennie az árfolyamváltozás lehetőségével. Felperes az írásbelihez képest eltérő szóbeli tájékoztatást a perben nem igazolt, ezért az elsőfokú bíróság a bizonyítatlanságot a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján helytállóan értékelte a felperes terhére.
- [25] A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy még az ÁSZF III.1.3. és III.2.2. pontjának figyelembe vehetősége esetén sem lehet megállapítani az árfolyam-különbözet felperesre telepítésének érvénytelenségét. Az ÁSZF III.1.3. pontja szerint az ügyleti kamat csak az alapkamatot tartalmazza, a futamidő végén kiterhelésre kerülő változó kamatot nem. A változó kamatrész definíciója szerint, az magába foglalja az irányadó kamatláb változásához kötött kamatrészt, a forint és a kölcsön alapjául szolgáló deviza árfolyamváltozásához kötött kamatrészt, az előző részlet továbbvitt kamatát és a forint kamatot. A változó kamatrész összetevői alapján megállapítható, hogy a változó kamatrész mértékét többek között az árfolyamváltozás befolyásolta, annak mértékét csökkentette, vagy növelte. A változó kamatrész összege az első törlesztési esedékesség esetén - az ÁSZF-ben is rögzítetten - 0 forint. Ezt követően azonban annak mértéke a fentiek figyelembevétele alapján változó, olyan tételektől függ, amelyek változása, illetve a változás mértéke előre nem meghatározható. A változó kamatrész mértékét az árfolyamváltozás hatásai befolyásolták, annak mértékét csökkentették, vagy növelték. A változó kamatrész mozgása nem minősül egyoldalú kamatemelésnek, szerződésmódosításnak, az árfolyamváltozáshoz kötött kamatrész felperesre kiterhelése a felvállalt árfolyamkockázat következménye.
- [26] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a keresettel támadott szerződéses feltételek a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésben meghatározott követelményeket teljesítik. A felperes által aláírt kölcsönszerződés és ÁSZF a deviza alapú hitel igénybevételeből eredő esetleges kockázatokról, az árfolyamkockázat korlátlan, felső határ nélküli, valós tartalmáról a 2/2014. PJE határozatban, illetve az EUB C-51/17. számú ítéletében meghatározott követelményeket kielégítő világos és érthető tájékoztatást adott.
- [27] Mivel a felek között létrejött szerződésben az alperes a fent részletezett követelményeknek megfelelő tájékoztatást adott az árfolyamkockázatra és az árfolyamváltozástól is függő változó kamat változásának lehetőségére, a keresettel érintett kikötések tisztességtelensége a Ptk. 209. § (1) alapján sem állapítható meg. Az árfolyamkockázat korlátlanul felperesre terhelése tisztességtelenségének megállapíthatósága hiányában az alperes megalapozottan terhelte a felperesre a kamat egy részeként is az árfolyam-különbözetet.
- [28] A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelező tájékoztatást elmulasztotta, illetőleg a bizonyítási eljárást nem folytatta le. Az elsőfokú bíróság a 2018. december 13-án és 2019. május 23-án tartott tárgyalásról készített jegyzőkönyvekből kitűnően a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást is lefolytatta, sor került a felperes személyes meghallgatására, illetőleg felperesi indítványra tanúk meghallgatására is. Felperes az alperes nevében eljáró ügyletkötő személy nevét és idézhető címét felhívás ellenére nem tudta bejelenteni, mivel nyilatkozata szerint az előszerződés nem áll a rendelkezésére. Mindezek alapján az ügyletkötő tanúkenti meghallgatására nem kerülhetett sor.

- [29] A felperes megalapozatlanul állította, egyébiránt a szerződés érvényességét nem érintő azon körülményt is, miszerint nem állt elegendő idő rendelkezésre a szerződés áttanulmányozására. A szerződéskötés időpontjában az alperes jogelődjét nem terhelte a szerződés tervezetének szerződéskötést meghatározott idővel megelőző átadásának jogszabályi kötelezettsége. A felperes maga dönthette el, hogy a szerződést aláírja-e, és ha igen, milyen időtartamú és mélységű áttanulmányozás után.
- [30] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [31] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [32] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése, és a perindításkor hatályban volt, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett, a 1.060.279 forint fellebbezett perértékre figyelemmel megállapított, 84.800 forint fellebbezési illeték államnak megfizetésére.

, 2020. november 11.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: